

ПРОТОКОЛ

№ 318

гр. Варна, 18.10.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радослав Кр. Славов

Членове: Дарина Ст. Маркова
Даниела Д. Томова

при участието на секретаря Десислава Ив. Шинева Чипева
Сложи за разглеждане докладваното от Даниела Д. Томова Въззивно търговско дело № 20223001000469 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 14:20 часа се явиха:

Въззивникът Строителен и технически флот АД гр. Варна, редовно призован, за него се явява адв. Т., редовно упълномощен и приет от съда от преди

Въззиваемата страна Ф. К. Ч., редовно призована, не се явява, за нея се явява адв. А., редовно упълномощен и приет от съд от преди.

Адв.Т.: - Да се даде ход на делото.

Адв.А.: - Да се даде ход на делото.

Съдът, с оглед редовното призоваване на страните, не намира процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ДОКЛАДВА ЖАЛБАТА

и постъпилия писмен отговор съобразно определение № 636/29.09.22 г., което е връчено на страните.

Страните заявиха, че са запознати с доклада по делото.

Адв.Т.: - Поддържам жалбата.

Адв.А.: - Оспорвам жалбата, поддържам подадения писмен отговор.
Няма да соча други доказателства освен списък за разноските.

Адв. Т.: - Представям списък с разноси. Няма да соча други доказателства.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа и правна страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв.Т.: - Моля да постановите решение, с което да обезсилите първоинстанционното решение в частта му, с която окръжният съд се е произнесъл по недопустими искове, съответно да отмените първоинстанционното решение в обжалваната от „Строителен и технически флот“ АД гр. Варна част и да отхвърлите предявените искове, които са били уважени от първата инстанция и да присъдите сторените разноси от въззивната инстанция. Решението е недопустимо в частта, която съдържа произнасяне по същество по исковете против т. 10 и т. 11 от ОС на акционерите на Строителен и технически флот АД гр. Варна, тъй като е постановено по конститутивни искове, чието уважаване няма да доведе до никаква промяна в правната сфера, нито на акционера, нито на дружеството. Посочил съм съдебна практика на ВКС във въззивната жалба, вкл. практика на АС – Варна във връзка с предходно ОС на акционерите, моля да се съобразите с нея във връзка с оплакванията за недопустимост на съдебния акт. По същество, относно приложението на чл. 229 ТЗ, озаглавен условно от законодателя „Гаранция или защита срещу конфликт на интереси“, моля да вземете предвид всички доводи, които съм изложил в жалбата и в отговора на исковата молба пред първа инстанция. Гаранция срещу конфликта на интереси, който според мен не е очертан в чл. 229 т.2 ТЗ е новелата на чл. 240 а ТЗ, която гарантира правото на миноритарните акционери при предполагаем конфликт на интереси между членовете на Съвета на директорите в това им качество и интересите на акционерите и дружеството, да предявят иск от името и за сметка на дружеството за нанесени вреди от членовете на управителния орган. В противен случай и ако се тълкува разширително или по аналогия новелата на чл. 229 т.2 ТЗ, тази на чл.240 а ТЗ нейното съществуване въобще би било обезсмислено и тук не могат механично да се привнасят разрешенията относно дружеството с ограничена отговорност към тези за акционерното дружество що се касае до конфликта на интереси.

Варненските съдилища са имали случаи да се произнесат по този казус, който е наличен между страните по делото вече почти 10 години и смея да кажа, че практиката е противоречива. Няма практика на ВКС, така, че разчитам на вътрешното убеждение на съда по приложението на чл. 229 т.2 ТЗ. Дори да се приеме, че по чл. 229 т.2 ТЗ Член на съвета на директорите, който е и акционер не може да участва в гласуването на решение за освобождаване от собствена си отговорност във връзка с нанесени вреди на дружеството, то трябва да се отчете, че ако при изключване на неговите акции с право на глас би могло да се достигне до мнозинство за вземане на същото решение за освобождаването му от отговорност, то в този случай това решение е законосъобразно и валидно. Има практика на ВКС в този смисъл, макар и установена във връзка с кооперация, посочил съм я във въззивната жалба и моля да се съобразите и с нея.

Адв.А.: - От името на моя доверител Ви моля да приемете, че няма постановени недопустими решения. Съгласно правната теория и установената практика на ВКС спорното правоотношение не е предмет на конститутивния иск. Това за конкретния случай означава, че за доверителят ми има значение по какъв начин ще бъде обвързано дружеството с решението за завеждане на иск за вреди срещу двамата акционери. Защо това е така, защото конститутивният иск се упражнява единствено и само в предвидените от закона случаи. Няма спор в настоящия случай, а и по принцип, че искът по чл. 74 ТЗ е конститутивен. Следователно неговото упражняване е предоставено от самия законодател. Предмет на конститутивния иск са незаконосъобразни решения на орган на дружество, които противоречат на закона или на дружествения договор, респ. на устава на дружеството. Тук не става въпрос единствено и само за решения, които се намират в противоречие със закона, а и на такива, които противоречат на учредителния документ на дружеството, поради това в настоящото производство искът по чл. 74 ТЗ за отмяна на решенията по т.10 и т.11 от дневния ред на ОС на акционерите е допустим и решението по него е правилно, а не следва да се обезсилва. На следващо място, пак по този въпрос, бих желал да Ви обърна внимание върху обстоятелството, че Съветът на директорите е орган, който управлява акционерното дружество. Това означава, че той е подчинен на решенията на общото събрание, а преди това на закона и на устава на дружеството. ВКС е имал повод да се произнесе по въпроса за това дали е допустимо или

недопустимо предявяването на такъв иск и разрешението, което е дадено е, че то е допустимо, защото ВКС извежда допустимостта на този иск от правото на акционерите на сведения. Никой друг в акционерното дружество не може да даде такива сведения, които да са свързани с необходимостта от вземане на информирано решение за предявяване на такъв иск. След като тази информация е поискана на Съвета на директорите с други точки от дневния ред и е отказана на акционерите и след като при такова решение в приемането му участват и двамата членове на Съвета на директорите, в качеството им на акционери, които са пряко засегнати от това решение, то решението е прието порочно. И тъй като законът допуска проверката му по съдебен ред, то следва да бъде отменено, ако Вие приемете, че тези обстоятелства са доказани.

На колегата Т. му е известно, че между доверителя ми, акционерното дружество, което той сега представлява, е предявен иск за реализиране на имуществената отговорност на членовете на Съвета на директорите. На доводите, които са посочени за ангажиране отговорността на членовете на Съвета на директорите първото погасително възражение е това за освобождаване на членовете на Съвета на директорите от отговорност. Ето защо смятам, че и колегата Т. не вярва сам на това, което казва за приложението на чл. 240а ТЗ. Разбира се може много да се теоретизира дали това е изключение, дали разрешението за ООД се предполага и за акционерно дружество и т.н., но тъй като липсва такава практика – категорична, има и такава, която казва, че при освобождаването от отговорност при акционерните дружества в определени хипотези няма никакво значение. Все пак следва да се настоя на обстоятелството, че всички тези решения, които са предмет на въззивната жалба, с изключение на това за избирането на проверителя са засегнати от един и същ порок. На трето място, по допустимостта на тези иски, във връзка с т.10 и т.11 от дневния ред, всички знаем, че правосъдието в България е много скъпо, но то наистина се оказва много скъпо, защото на книга миноритарните акционери имат права, но когато те трябва да упражнят тези права, упражняването става непосилно скъпо, поради това целесъобразността, която е свързана пряко със законосъобразността на тези решения по т.10 и т.11 от дневния ред, допуска висшия орган на дружеството да задължи и управиноми един от акционерите да предяви иските за вреди от името на дружеството. Голямата разлика е в

това, че в единия случай ще действа пряко заинтересованият, а не да се представлява от процесуален субституент, какъвто се оказва е настоящият случай. За смисъла на всичко това, то най – кратко казано се свежда до това, че доверителите ми ще похарчат една „камара“ пари, за да упражнят нечий чужди права, а този, който разполага с информацията и систематично в продължение на около 10 години отказва да я предостави, отказва да се подчини на волята на мнозинството, което се формира без участието на пряко засегнатите акционери, по всякакъв начин осуетява успешното провеждане на подобен иск, затова тези решения, които са взети по т.10 и т.11 са от съществено значение за подчиняването на членовете на Съвета на директорите на волята на мнозинството и поради тази причина искове по тях са допустими, а както е счел и окръжният съд и основателни, поради което Ви моля в тази част да потвърдите обжалваното решение на ОС - Варна. По решението за освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите според мен въпросът е много ясен, отново и двамата анблог са гласували за освобождаването си от отговорност в качеството си на членове на Съвета на директорите, от което следва, че при изключване на техните гласове решението би било точно обратното и те не биха били освободени от отговорност. Допуснато е съществено нарушение на правилата, вкл. и на нормата на чл.225 ТЗ, поради което това решение е порочно и като е счел същото ОС – Варна е постановил обосновано и правилно решение.

Исклучително съм учуден относно жалбата в частта за назначаване на контролор на дружеството. Аз прекрасно разбирам защо е сложена тази точка в дневния ред и в жалбата, което за мен е нарицателен пример за превратно упражняване на права. Може ли да си представите, че този, който е съставител на ГФО, в такава степен не си вярва, че иска да му назначат още един одитор след като самото дружество си има одитор, който е проверил и заверил ГФО на дружеството. Тази крайно нелогична конструкция очевидно не съответства на закона и очевидно има съвсем друга цел и тази цел е всичко това, което е направил този двучленен Съвет на директорите да бъде обгърнато в непроницаема мъгла. Точно поради тази причина пета година се занимаваме с желанието на г-н Стоян Янчев Стоилов да си назначи сам контролор, било лично, както се е случвало, било както е в случая с подставено лице, която също е съставител на ГФО. Поради това считам, че решението и в тази му част е законосъобразно и правото като упражнено

превратно е недопустимо и поради това решението следва да бъде отменено, за да може доверителят ми да има основания да иска назначаването на проверител на ГФО, защото в дружеството водено от двамата акционер - директори се случват катастрофални неща, които се укриват перманентно. Надявам се те да бъдат осветлени в предстоящото дело с правно осн. чл. 240 а ТЗ. В този смисъл Ви моля да направите извод, че въззивната жалба е неоснователна и да постановите решение, с което да оставите в сила обжалваното решение на ОС Варна и да присъдите на доверителя ми направените по делото разноски съобразно представените доказателства.

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с надлежен съдебен акт в определения от закона срок.

Разглеждането на делото приключи в 14:36 часа.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____